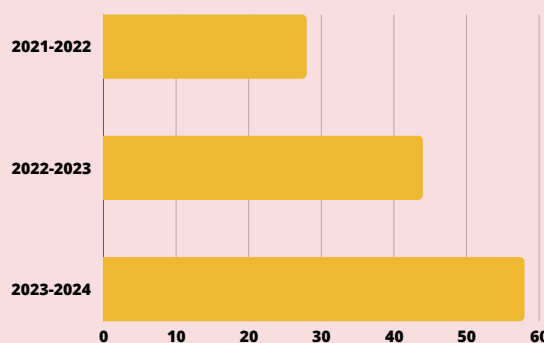

Het Steunpunt voor Inclusie (STP) is een project van Ouders voor Inclusie dat gesubsidieerd wordt door de Departementen Onderwijs en Gelijke Kansen. Met een capaciteit van 4 voltijdse werkkrachten is het Steunpunt voor Inclusie een Vlaanderenbreed aanspreekpunt rond inclusie, bieden we praktijkgerichte ondersteuning (van informatie geven tot mee ondersteunen op een overleg) op alle domeinen van het leven en signaleren we opvallendheden naar het beleid.

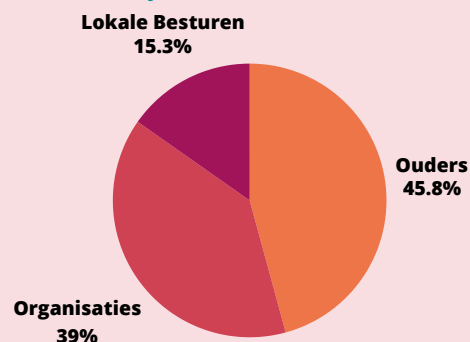
Vragen vrije tijd

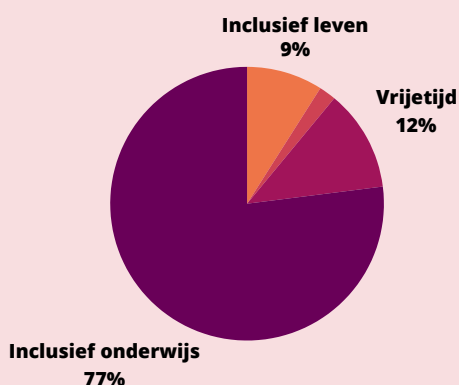
Vragen blijven toenemen

Ook dit jaar zet de stijgende trend in het aantal vragen zich door, ook binnen het domein vrije tijd. Ouders hebben nood aan inspiratie rond de inclusieve mogelijkheden binnen vrije tijd en missen ondersteuning bij het realiseren ervan. We zien ook een stijging van vragen door vrijetijdsorganisaties, doordat we een steeds zichtbaardere partner zijn in het vrijetijdslandschap.

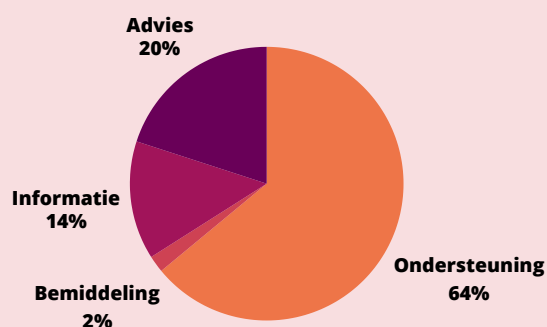
Een kleine helft van de vragen over vrije tijd komt van ouders

12% van de vragen gaan over vrije tijd ('23-'24: 58 vragen)

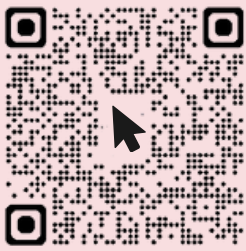
Informatie en advies volstaan vaak niet

“Als ouder wist ik niet of ik wel mocht verwachten van die jonge vrijwilligers of mijn dochter mee kon op sportkamp, maar na enkele gesprekken was ik gerust gesteld, want we hadden een open gesprek en concrete afspraken gemaakt.”

- ouder

Neem een kijkje
in onze tools

Tendensen in de ondersteuningsvragen

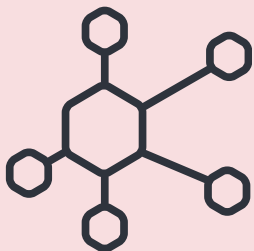
Nieuw dit jaar is dat het aandeel vragen van vrijetijdsorganisaties (39%) en lokale besturen (15,3%) groter was dan het aandeel vragen van ouders (45,8%). Nochtans is onze werking in de eerste plaats gericht op ouders. We horen bij ouders dat de nood aan inclusieve vrije tijd sterk leeft en dat zij hierbij versterkt willen worden, maar deze vragen komen niet altijd tot bij ons.

De komende periode willen we blijven in gesprek gaan met ouders om te onderzoeken hoe wij hen beter kunnen bereiken, welke noden er leven en welke ondersteuning werkt voor hen. Daarnaast zullen we blijvend de drempels monitoren die ouders ervaren in inclusieve vrije tijd.

Proces naar inclusie

De vragen van organisaties en lokale besturen gaan over de zoektocht naar inspiratie, tools en praktijkvoorbeelden. Inclusie wordt niet in vraag gesteld, maar wel 'hoe kunnen we onze inclusiewerking nog versterken en al onze vrijwilligers mee krijgen in dit inclusieve verhaal?'. Bij vragen van vrijetijdsorganisatie leiden wij hen toe naar onze nieuwe reeks tools om hen te versterken in het verbindend samenwerken met ouders. Op die manier willen we ruimte blijven maken voor de ondersteuning van ouders.

Daarnaast merken we dat organisaties ook bij ons aankloppen voor individuele cases waarin ze vast lopen, bv. een lid met ondersteuningsnoden dat wil doorstromen naar de trainersploeg. Er is nog een groot hiaat in het vrijetijdlandschap, zowel binnen jeugd, sport als cultuur om organisaties in deze individuele cases te ondersteunen. Wij ondersteunen deze individuele vragen van ouders, maar blijven zoeken naar partners die organisaties op het lokale, individuele niveau kunnen ondersteunen.

Netwerken versterken

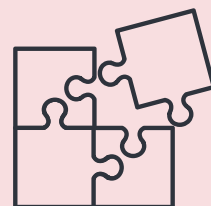
De vrijetijdsorganisaties die aankloppen, situeren zich voornamelijk binnen het domein jeugd. We hebben de afgelopen jaren ingezet op het uitbouwen van ons netwerk binnen het vrijetijdlandschap en vooral binnen het jeugdwerk onze positie kunnen versterken (o.a. via Komaf, VDS, koepels van jeugdverenigingen, lokale besturen, ...). De komende periode willen we sterker de focus leggen op het uitbreiden van ons netwerk binnen de domeinen sport en cultuur om ook hier inspiratie binnen te brengen rond het verbindend samenwerken met ouders en het vergroten van het repertoire van redelijke aanpassingen.

**Essentieel is het delen en verspreiden van inspirerende
inclusieverhalen en het repertoire van redelijke aanpassingen**

Hoewel er een transitie naar inclusie gaande is in het vrijetijdslandschap, botsen ouders nog op heel wat drempels. Dit komt oa. door:

- Gebrek aan inclusieve voorbeelden en repertoire van redelijke aanpassingen
- Inclusie vaak nog afhankelijk is van individuen in organisaties en onvoldoende gedragen en gedeeld binnen de hele organisatie, bv. door het werken met zorgmoni's

Hoewel werkingen zich als 'inclusief' profileren blijft het moeilijk om dit in praktijk om te zetten. Het ontbreekt hen vaak aan handvaten om hier samen met ouders constructief in te zoeken. Jonge leidingsploegen, trainers en monitoren kunnen nog onvoldoende rekenen op ondersteuning van middenkaders en lokale partners in het nadenken over oplossingen en redelijke aanpassingen.

Verbindende Communicatie

Vrije tijd situeert zich in een informele sfeer. Tegelijk vraagt inclusie om heel wat samenwerking en overleg, zowel binnen de organisatie als extern: met ouders, diversiteitsmedewerkers, PAB-assistenten, enz. Dit vraagt om een blijvend afstemmen van verwachtingen en concrete afspraken zonder dat de informele identiteit van vrije tijd in het gedrang komt. Binnen deze informele setting toch ruimte maken voor verbindende communicatie met ouders blijft een rode draad doorheen al onze acties.

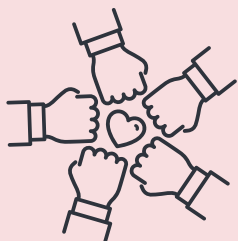
Sociale Relaties en Ongeorganiseerde vrije tijd

Inclusieve vrije tijd situeert zich niet enkel in verenigingen en organisaties, maar ook in de ongeorganiseerde vrijetijdsmomenten: op het lokale pleintje, bij het spelen bij een vriendje thuis, tijdens het verjaardagsfeestje van een klasgenootje of op een afterwork-terrasje met collega's. Dit toont hoe vrije tijd onlosmakelijk verbonden is aan sociale relaties. Ook hierrond willen we in de komende periode inspirerende voorbeelden delen.

Inclusieve Teams

Binnen het vrijetijdslandschap wordt steeds meer gezocht hoe men leidingsploegen, animatorenteams of trainersploegen inclusiever kan organiseren. Initiatieven zoals co-animatoren, hulptrainers en vormingen op maat zijn voorbeelden van deze zoektocht naar inclusieve organisatievormen. De positie als ouder verandert eens jongeren in een meer verantwoordelijke positie in een organisatie terechtkomen. We blijven hier inzetten op de noodzaak aan verbindende samenwerking met ouders.

“Toen Ella haar dit jaar echter uitnodigde om mee te gaan als monitor, weet ik niet wie meer glom van trots, Amy of ik, als mama. De vraag alleen al deed me zoveel deugd.

Het is zo fijn om te zien hoe Amy de kracht van inclusie zichtbaar maakt voor iedereen om haar heen.”

- Mama van Amy, na haar eerste kamp als monitor